

CV přispěvatelů

Ing. Petr Hlavatý

Narozen v roce 1937.

Vystudoval Fakultu strojní ČVUT – strojírenská technologie, katedra materiálů a následný postgraduál.

Od r. 1961 v energetice, na stavbě elektrárny Orlik a Kamýk, následně technolog celé vltavské kaskády.

Od r. 1969 technický dozor na výstavbě parní elektrárny Počerady I.

Od r. 1973 technický dozor výstavby elektráren Dalešice a Mohelno, vč. uvedení do provozu a prvního roku provozu.

V letech 1980–1987 vedoucí odboru investiční výstavby jaderné elektrárny Dukovany.

R. 1988 technický dozor výstavby jaderné elektrárny Temelín.

Po r. 1990 ředitel výstavby JETE.

Po rozchodu s ČEZem r. 1993 pracovník GD stavební části JETE Vodní stavby Bohemia.

1998 zpět u ČEZu, hlavní inženýr dostavby 1. bloku JETE.

Ing. Jiří Hledík

Své odborné působení popisuje v samostatném příspěvku „Spouštění JE Temelín – jadernické kořeny“ ve *Společenské části* tohoto sborníku.

Ing. Vojtěch Kotyza

Má více než 35 let zkušeností v projektování, výstavbě, spouštění a řízení jaderně-energetických projektů v České Republice, na Slovensku, v Německu, včetně 5 let působení na IAEA.

- 1963 Absolvent VŠSE v Plzni, obor tepelně-energetická zařízení u Prof. Josefa Bečváře.
- 1963–1966 Mostecké Elektrárny (elektrárny Komořany a Ervěnice), technik strojovery.
- 1966–1972 Škoda Plzeň, ZJE, výpočtář a projektant, práce na projektu první jaderné elektrárny A1 a na přípravě bloků typu VVER 440.
- 1972–1978 Generální ředitelství Škoda Plzeň, specialista pro racionalizaci a technický vývoj.
- 1978–1980 Výstavba JE Jaslovské Bohunice, zkušební inženýr Škoda Praha, zkoušky parogenerátorů a turbosoustrojí na 1. Bloku.
- 1981–1987 Výstavba JE Dukovany, Škoda Praha, vedoucí týmu GDt pro uvedení do provozu. Odpovědnost za ověření kvality montáže a funkčnosti jednotlivých systémů a uvedení do provozu všech 4 bloků JE Dukovany.
- 1987–1988 Vedoucí skupiny technické pomoci při spouštění 5. bloku JE NORD, Německo.
- 1989 Vedoucí odboru jaderné energetiky, Generální ředitelství Škoda, Brno.
- 1990 Vedoucí výstavby JE NORD (Německo), Škodaexport Praha. Odpovědnost v rozsahu české účasti, t.j. dodávky zařízení a prací, zejména reaktorů, turbogenerátorů, parogenerátorů, armatur a pod.
- 1990–1994 Ředitel Divize Jaderné energetiky Škoda Praha, a.s. Odpovědnost za výkon funkce GDt (Generální dodavatel technologické části) v oblasti jaderné energetiky, t.j. dokončení JE Dukovany, výstavba JE Mochovce a Temelín.
- 1994–1998 Člen představenstva ČEZ a ředitel Divize výstavby JE. Odpovědnost za výstavbu v relativně obtížném období provádění rozsáhlých změn projektu.

Srpen 1998 – červenec 2003 Expert Mezinárodní Agentury pro Atomovou Energii (IAEA) ve Vídni, Divize Jaderné Bezpečnosti. Odpovědnost za oblast Configuration Management (udržování bezpečného technického uspořádání jaderné elektrárny za provozu), dále za PSR (komplexní hodnocení bezpečnosti jaderných elektráren za 10 let provozu) a za vybrané speciální projekty. V rámci uvedené specializace vedení několika misí do Číny, Německa, Maďarska, Slovinska, Rumunska, atd.

2004–2022 Inženýrská firma WORLEY. Senior konzultant, účast na přípravě nových JE v Bulharsku, Slovinsku, Turecku, Egyptě a Jordánsku. V současnosti působí jako „nezávislý inženýr“ pro Českou exportní banku, která se podílí na financování dostavby JE Mochovce na Slovensku.

Ing. Pavel Ondrůj

1985 Ukončena VŠ – Moskevský energetický institut – obor jaderné elektrárny a zařízení.

1985 Nástup na JE Dukovany – provozní útvar.

1988–1989 Operátor sekundárního okruhu.

1989–1992 Operátor primárního okruhu.

1992–1997 Vedoucí reaktorového bloku.

1997–2003 Směnový inženýr/bezpečnostní inženýr.

2004–2006 Vedoucí oddělení režimů EDU.

2007–2009 WANO Londýn – centrální tým zpětné vazby.

2010–2020 AREVA GmbH.

2010–2014 Finsko – Olkiluoto 3 – EPR 1600 – provoz, spouštění.

2015–2016 Čína – Taishan – EPR 1600 – vedení a koordinace celoblokových testů.

2017–09/ 2020 Finsko – Olkiluoto 3 – EPR 1600 – provoz, spouštění
10/2020 – doposud – EDU II – MÚ spouštění a provoz.

Ing. Jiří Pulec

Odborník na fyziku, režimy, jadernou bezpečnost a provoz JE typu VVER. Má mnohaleté zkušenosti se spouštěním JE a s organizováním a vedením projektových skupin.

Narozen v roce 1955. Vystudoval SPŠ Strojnickou ve Zlíně a Fakultu strojní VUT Brno, obor Tepelně-energetické stroje a zařízení, turbíny.

1981–1983 RŠVS Trnava, směnový inženýr VVER 440.

1983 Novovoronežská JE, Rusko, trenážér VVER 440.

1997 Záporožská JE, Ukrajina, rekvalifikace VVER 1000.

1981–1993 VÚJE, vedoucí reaktorového bloku po spouštění.

Od roku 1993 dosud působí v TES s.r.o.:

1993–1997 vedoucí inženýr režimů JE.

1997–1999 vedoucí skupiny Inženýrského dozoru spouštění 1. a 2. bloku JE Temelín.

2000–2003 zástupce vedoucího vědeckého vedení spouštění 1. a 2. bloku JE Temelín, a vedoucí skupiny SVVS (směnových vědeckých vedoucích spouštění).

2004–2009 zástupce vedoucího inženýrské podpory spouštění (nezávislá kontrola – supervize) při záměně SKŘ – modul 1 a 2 na všech blocích EDU.

2010–2011 vedení skupiny pro verifikaci požadavků v období tvorby a upřesňování zadávací dokumentace (BIS-TR) pro 3. a 4. blok ETE.

2009–2012 vedení skupiny pro přípravu, zpracování programů spouštění, realizaci a vyhodnocování zkoušek v rámci akce využití projektových rezerv na všech blocích EDU; vedoucí skupiny inženýrské podpory náběhu (nezávislá kontrola – supervize) po záměně SKŘ – modul 3 až 5 a realizaci akce využití projektových rezerv na všech blocích EDU.

2011–2013 vedení skupiny pro přípravu, zpracování programů spouštění, realizaci a vyhodnocování zkoušek v rámci akce využití projektových rezerv na obou blocích ETE.

2018–2019 vedoucí skupiny pro hodnocení Oblasti 2 (systém konstrukcí a komponent) pro Periodické hodnocení bezpečnosti ETE.

2016 – dosud – vedoucí skupiny klíčových expertů vědeckotechnické podpory ÚJD SR při spouštění EMO34.

1997 – dosud – společník, jednatel, vedoucí sekce inženýrských služeb TES s.r.o.

Jako expert se zúčastnil misí IAEA – květen 2007 Busher Irán, září 2007 Sofia.

Ing. Štefan Rohár

Absolvoval obor jaderné inženýrství na Fakultě technické a jaderné fyziky ČVUT v Praze. Celý svůj profesní život spojil s činností vědeckého řízení spouštění a zvyšování bezpečnosti jaderných elektráren. Stál u zrodu československé jaderné energetiky již při uvádění do provozu první jaderné elektrárny A-1, stejně tak jako u zrodu samostatného slovenského jaderného dozoru, kde 7 let působil jako hlavní inspektor jaderné bezpečnosti. Jako vědecký vedoucí spouštění se stal nepostradatelným při podpoře českých i slovenských provozovatelů jaderných elektráren nejen ve fázi jejich spouštění, ale i následně při zvyšování jaderné bezpečnosti.

Ing. Miroslav Šetlík

Krátký pracovní životopis je uveden ve *Společenské části* tohoto sborníku.

Ing. Josef Zach

Narozen v roce 1947. V roce 1971 absolvoval Fakultu strojní VŠSE v Plzni, obor jaderně-energetická zařízení. V témže roce nastoupil do ŠKODA ZJE do oddělení Projekty. Od 1. ledna 1972 pracoval jako projektový dozor na JE A1 v Jaslovských Bohunicích. Zajišťoval dokumentaci skutečného stavu jednotlivých technologických celků.

V následujících letech pracoval na řadě projektů (profukování parovodů JE V1 parou z JE V1, promývání sekundárního okruhu, konstrukční výkresy pro výrobu zařízení JE V1 v ŠJS apod.). Rovněž se zúčastnil stáže při najíždění elektrárny Tušimice II. Koncem 70. let zajišťoval projektový dozor při výstavbě 1.a 2. bloku JE V1. Stejně činnosti pak vykonával na stavbě JE V2 a JE Dukovany. Pro oba bloky JE V2 v Jaslovských Bohunicích vypracoval prováděcí projekty a zúčastnil se realizace ojedinělé akce – rektifikace tlakové nádoby reaktoru a aparátů primárního okruhu před spuštěním elektrárny do provozu. Rektifikaci hlavního cirkulačního čerpadla zajišťoval rovněž na 4.bloku EDU. Rektifikace reaktoru umožnila spuštění obou bloků JE V2 v daných termínech. Zúčastnil se výstavby JE Mochovce jak před rokem 1989, tak po obnovení dostavby od roku 1995. V roce 1987 stáž na Záporožské JE, příprava dokumentace pro JETE.

Na začátku devadesátých let prováděcí projekty a realizace seizmického zodolnění obou bloků JE V1. V letech 1991 až 1993 zpracovával prováděcí projekty pro seizmické zodolnění JE Pakš. Zajišťoval vypracování prováděcích projektů pro JE Temelín a EMO. Vypracování projektu pro simulaci velké havárie na JE Nord. V roce 1997 absolvoval seizmický kurz pro projektanty ze zemí východního bloku v Japonsku. V roce 1998 konzultace a inspekce zařízení na JE Busher v Íránu za účelem přípravy velkého kontraktu na posuzování ruské dokumentace pro dostavbu JE Busher.

Od roku 2000 vedoucí oddělení Projekty divize SKŘ v ŠJS. Zajišťoval prováděcí projekty a realizaci obnovy SKŘ na EDU, kde ŠJS byla generálním dodavatelem. Do důchodu odešel v roce 2013.